

Psalmul 109

Iar Tu, Doamne, Dumnezeule,
lucrează pentru mine din pricina
Namelui Tău, căci mare este
bunătatea Ta; izbăvește-mă!

Sunt nenorocit și lipsit și
îmi e rănită inima înăuntrul meu.

Pier ca umbra gata să treacă,
sunt izgonit ca o lăcustă.

Mi-au slăbit genunchii de post și
mi s-a sleit trupul de slăbiciune.

Am ajuns de ocară lor;
când mă privesc ei, dau din cap.

Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu!

Scapă-mă prin bunătatea Ta!

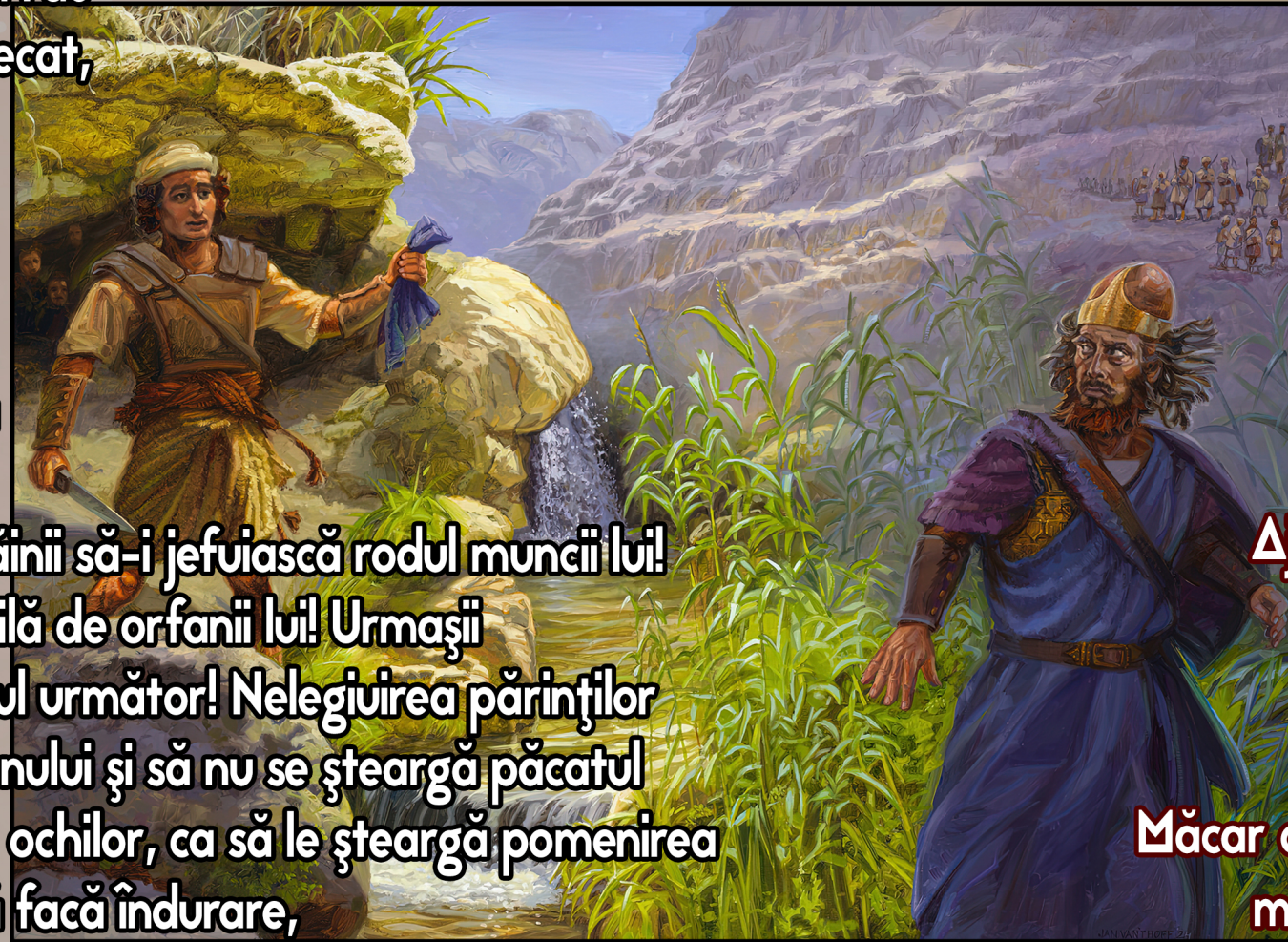
Și să știe că mâna Ta, că Tu,
Doamne, ai făcut lucrul acesta!

Măcar că ei blestemă, Tu binecuvântează;
măcar că se ridică ei împotriva mea,

vor fi înfrunțați, iar robul Tău se va bucura.

Potrivnicii mei să se îmbrace cu ocară,
să se acopere cu rușinea lor
cum se acoperă cu o manta!

Voi lauda foarte mult cu gura mea pe Domnul,
Îl voi mări în mijlocul mulțimii,
căci El stă la dreapta săracului
ca să-l izbăvească de cei ce-l osândesc.

Dumnezeul laudei mele, nu tăcea! Căci potrivnicii au
deschis împotriva mea o gură rea și înșelătoare,
îmi vorbesc cu o limbă mincinoasă, mă înconjoară
cu cuvântări pline de ură și se războiesc cu mine fără
temei. Pe când eu îi iubesc, ei îmi sunt
potrivnici, dar eu alerg la rugăciune.
Ei îmi întorc rău pentru bine și ură pentru dragostea mea.

Pe vrăjmașul meu pune-l sub stăpânirea unui om rău
și un pârâș să stea la dreapta lui! Când va fi judecat,
să fie găsit vinovat și rugăciunea lui să treacă
drept un păcat! Puține să-i fie zilele la număr
și slujba să i-o ia altul! Să-i rămână copiii orfani
și nevastă-sa văduvă! Copiii lui să umble fără
niciun căpătâi și să cerșească, să-și caute pâinea
departe de locuința lor dărâmată! Cel ce l-a
împrumutat să-i pună mâna pe tot ce are și străinii să-i jefuiască rodul muncii lui!
Nimeni să nu mai țină la el și nimeni să n-aibă milă de orfanii lui! Urmașii
lui să fie nimiciți și să li se stingă numele în neamul următor! Nelegiuirea părinților
săi să rămână ca aducere-aminte înaintea Domnului și să nu se șteargă păcatul
mamei lui! Domnul să-i aibă totdeauna înaintea ochilor, ca să le șteargă pomenirea
de pe pământ, pentru că nu și-a adus aminte să facă îndurare,
pentru că a prigonit pe cel nenorocit și pe cel lipsit,
până acolo încât să omoare pe omul cu inima zdrobită!
Îi plăcea blestemul: să cadă asupra lui! Nu-i plăcea
binecuvântarea: să se depărteze de el! Se îmbracă cu blestemul cum
se îmbracă cu haina lui, îi pătrunde ca apa înăuntrul lui, ca untdelemnul în oase!
De aceea, să-i slujească de veșmânt ca să se acopere, de încingătoare cu care
să fie totdeauna încins! Aceasta să fie, din partea Domnului, plata vrăjmașilor
mei și a celor ce vorbesc cu răutate de mine!